

страни поздрави, когато Горан Горнака застана пред кржчмата, току що обиколил нивята и набол над ухо модра раличка; начоколиха го четърпеливи руманки и чакаха повелята му да чуят.

Горнака застанал сред жетварките, като овчар сред стадо, не можеше да им се нарадва. — Сжс калпак в една рж-на, с другата си бжршеше попотеното чело и изгледваше все-ка жетварка сжс поглед да я пжрво поздрави.

— Ей и Рада от Илаковржт! — промжлви Горнака, като че не очакваше да я виде.

— И аз сжм тука бай Горане, — се обади Неда от Синджирлии, — забелязала, че поглед на нея драгоманина не спира.

— Да си жива и здрава, Недо! Пжрва тебе сред всичките сжгледах.

— Ама и аз сжм тука, — извика Сийка от Буйновци.

— Че без тебе аз тржгвам ли вжрла буйновчанке, — се засмя Горан Горнака. — Нали йоще миналата година си ми оставила пей!

Па обади се от други край Райка от Разпоповци, — последва я Йона от Махалници; провикна се Нейка от Джрлюзци — и заизреждаха се една по една всичко четиридесет жетварки, все отбор моми весели, в една година раждани.

Сжс радост Горнака поздравите им изслушва, на всяка отвржща с усмивка и когато всички провери, че са пристигнали живо и здраво, бащински им поржча да се за нощуване прибират, че ако е живот и здраве призори на джлга пжтя поемат.

.....
 Майска нощ преви Велковци за сжн, ала кому бе за сжн додяло!

Стария гайдар, комуто цяла година гжрди е топлила надежда по този ден, кога за руманя потеглят — не можеше клепки за сжн да превий. Седнал пред прага на кржчмата, извади гайда писана, сжс маниста низана и закжрши хоро гиздаво. Де го зачуха луди—млади из село, при гайдаря дойдоха и кржшно хоро около му извиха; наловиха се и жетварките и пред кржчмата заприлича на сбор.

Най-пжрво „жетварската“ се изигра; подире подеха пай-